

РЕШЕНИЕ

№ 33978

гр. София, 31.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в
публично заседание на 14.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Биляна Кирилова и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **11338** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 203 – чл. 207 от Административно -процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 121, ал. 1, т. 3 вр. чл. 106 ал. 2 и ал. 4 от Закона за държавния служител (ЗДСл) и чл. 86, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД).

Образувано е по изпратена по подсъдност, с Определение № 40455 от 30.09.2025 г. по гр. дело № 40859/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Гражданско отделение, 168 състав, Искова молба от М. М. Л. от [населено място], депозирана чрез пълномощник – адв. Б. Ш. срещу Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, с която се претендират обезщетения за имуществени вреди на различни правни основания, произтичащи от прекратеното й, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, служебно правоотношение със Заповед на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински одит“ № РД-01-31 от 25.04.2025 г., а именно :

- по чл. 61, ал. 2 от ЗДСл - за неползван платен годишен отпуск – 40 дни към момента на прекратяване на служебното правоотношение – обезщетение в размер на 5 846,00 лева заедно със законната лихва, считано от завеждане на исковата молба – 17.07.2025 г. до окончателното му изплащане,
- по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД – мораторна лихва в размер на 172,41 лева за периода 26.04.2025 г. – 17.07.2025 г., по отношение на претендираното обезщетение по чл. 61, ал. 2 от ЗДСл,
- по чл. 106, ал. 2 вр. ал. 1, т. 2 от ЗДСл –за два месеца, през които ищцата е останала без работа – в размер на 5 692,00 лева, ведно със законната лихва, считано от завеждане на исковата молба – 17.07.2025 г. до окончателното изплащане на обезщетението,
- по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД – мораторна лихва в размер на 78,51 лева за периода 30.05.2025 г. – 17.07.2025 г., по отношение на претендираното обезщетение по чл. 106, ал. 2 вр. ал. 1, т. 2 от ЗДСл

- по чл. 106, ал. 4 от ЗДСл – обезщетение за неспазен срок на предизвестие в размер на една основна заплата – 2 846 лева, ведно със законните лихви, считано от завеждане на исковата молба – 17.07.2025 г. до окончателното заплащане на обезщетението,

- по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД – мораторна лихва в размер на 89,43 лева за периода 26.04.2025 г. – 17.07.2025 г., по отношение на претендираното обезщетение по чл. 106, ал. 4 от ЗДСл.

С определение № 13456 от 06.04.2026 г., в изпълнение на задължителни указания на Върховния административен съд (Определение № 169 от 08.01.2026 г. по адм. дело 12370/2025 г.), производството е разделено. Повдигнат е спор за подсъдност, на основание чл. 135, ал. 6 вр. ал. 5 от АПК, по отношение на претендираното обезщетение по чл. 61, ал. 2 от ЗДСл и акцесорния иск за мораторни лихви.

С определение № 45 от 17.06.2026 г. по адм. дело 30/2026 г. постановено от смесен петчленен състав на ВКС и ВАС (л. 29 – л. 31), на основание чл. 135, ал. 5 от АПК, за компетентен да се произнесе по иска с правно основание чл. 61, ал. 2 от ЗДСл и мораторните лихви върху претендираното обезщетение, е определен Софийският районен съд, а за разглеждане в настоящото производство са останали предявените с исковата молба претенции за обезщетения по чл. 106, ал. 2, вр. ал. 1, т. 2 от ЗДСл и чл. 106, ал. 4 от ЗДСл и съответните им акцесорни искове за мораторни лихви по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

Междувременно, с Решение № 12246 от 27.03.2026 г. постановено по адм. дело 5220/2025 г. по описа на Административен съд – София – град, Първо отделение, 18 състав, влязло в сила на 15.04.2026 г. (л. 23 – л. 26), заповедта на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, с която е прекратено служебното правоотношение на ищцата М. Л. е отменена.

В Исковата молба (л. 35 – л. 42) е посочено, че ищцата М. Л. е служител на Изпълнителна агенция «Медицински надзор» от 07.01.2015 г. Към момента на прекратяване на служебното й правоотношение, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл с отменената Заповед № РД-01-31 от 25.04.2025 г. на изпълнителния директор (л. 45), тя е изпълнявала задължения като «главен инспектор», ранг V старши, в отдел „Правно обслужване на контрола“, Дирекция „Контрол на медицинските дейности и права на пациентите“. В заповедта за преназначаване на тази длъжност е посочен размер на основната месечна заплата на ищцата – 2 846,00 лева (л. 44 – Заповед № РД-15-01-14 от 13.01.2025 г.).

Твърди се, че от деня на връчване на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение – на 25.04.2025 г. е прекратена държавната й служба, без да е спазен предвиденият в чл. 106, ал. 1 от ЗДСл едномесечен срок за предизвестие. Сочи се и, че въпреки отразеното в заповедта, че й се дължи обезщетение за неспазено предизвестие, на основание чл. 106, ал. 4 от ЗДСл, то не й е било изплатено. Заявено е, че на 25.06.2025 г. и на 02.06.2025 г. ищцата е отправила искане за изплащане на дължимото й обезщетение по чл. 106, ал. 4 от ЗДСл с писмени покани за доброволно изпълнение до изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ (л. 56 и л. 57). Мораторните лихви за забавено изпълнение за периода 26.04.2025 г. (денят следващ деня на прекратяване на служебното правоотношение) до 17.07.2025 г. (датата на предявяване на иска), за неизплатеното обезщетение по чл. 106, ал. 4 от ЗДСл, са заявени в размер на 89,43 лева.

Претенцията за обезщетение на основание чл. 106, ал. 2 вр. ал. 1, т. 2 от ЗДСл в максималния предвиден размер от две месечни основни заплати е обоснована с твърдения, че в периода от 26.04.2025 г. – 26.06.2025 г. ищцата е останала без работа. Като доказателства за този факт са представени дубликат на служебна книжка, разпореждания на ТП на НОИ – С. – град, с които М. Л. е регистрирана в Агенцията по заетостта на 28.04.2025 г., отпуснато й е парично обезщетение

за безработица, което е спряно за процесния период, поради дължимостта на обезщетение по чл. 106, ал. 2 от ЗДСл, а впоследствие е възобновено изплащането му, Служебна бележка, в която е отразено, че ищцата е регистрирана като търсещо работа лице в Дирекция „Бюро по труда“ на 28.04.2025 г. и справка от ТД на НАП – С., офис „М.“ относно липсата на данни за регистрирани трудови договори, по които е страна М. Л. в периода 26.04.2025 г. – 11.07.2025 г. В Исковата молба е отразено, че до изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ са отправени две искания за изплащане на дължимото обезщетение, на основание чл. 106, ал. 2 от ЗДСл – на 29.05.2025 г. и на 25.06.2025 г. Така е обоснована претенцията за мораторни лихви, на основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД - за времето от предявяване на исканията за изплащане на обезщетенията до датата на предявяване на иска пред СРС – 17.07.2025 г. Посочена е банкова сметка, по която да се изплатят претендираните обезщетения за имуществени вреди.

В писмения отговор на Исковата молба изх. № 11-00-247 от 05.09.2025 г. (л. 60 – л. 63) е изразено становище за недопустимост и неоснователност на исковите претенции по чл. 61, ал. 2 и чл. 106, ал. 4 от ЗДСл. Посочено е, че на ищцата е изплатено на 22.07.2025 г. дължимото обезщетение на тези правни основания. Представено е заверено копие на бюджетно платежно искане № ЕО1207 от 22.07.2025 г. за наредена сума от 6804,62 лева по сметка с титуляр ищцата М. Л.. Не се оспорва дължимостта и на обезщетението по чл. 106, ал. 2 от ЗДСл, но е обърнато внимание, че за изплащането му е необходимо представянето на доказателства, че ищцата е останала без работа в двумесечния период следващ прекратяването на служебното ѝ правоотношение, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. Твърди се, че като доказателство към исканията за изплащане на обезщетението е представена единствено Регистрационна карта от Бюрото по труда, че е регистрирана като безработна, счетена за недостатъчна за удостоверяване на факта на оставане без работа. Обърнато е внимание и на липсата на нормативно установен срок за изплащане на обезщетението по чл. 106, ал. 2 от ЗДСл. От съда се иска да остави без разглеждане исковите претенции с правно основание чл. 61, ал. 2 от ЗДСл и чл. 106, ал. 4 от ЗДСл поради изпълнение на задълженията чрез плащане, а по отношение на иска с правно основание чл. 106, ал. 2 от ЗДСл - да задължи ищцата да представи доказателства, че е останала без работа за периода, за който претендира обезщетение.

В съдебното заседание, проведено след разделяне на делото и приключеният с влязло в сила определение на смесен състав на ВКС и ВАС спор за подсъдност, процесуалният представител на ищцата оттегли предявения иск с правно основание чл. 106, ал. 4 от ЗДСл поради изплащане на обезщетението от ответника. С протоколно определение в проведеното на 14.07.2026 г. съдебно заседание производството по делото в тази част е прекратено. Пълномощникът на ищцата поддържа останалите иски претенции така както са предявени. Претендира разноси, за размера на които представя списък, съгласно чл. 80 от ГПК.

Ответникът по исковите претенции не участва със свой представител в съдебното заседание.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура е на становище, че исковите претенции са доказани по основание и размер и следва да бъдат уважени.

Настоящият съдебен състав на Административен съд – София - град, въз основа на приложените доказателства и становището на страните, прие за установено от фактическа страна:

Със Заповед № РД – 01- 31 от 25.04.2025 г. издадена от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ (л. 45) , на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл - поради съкращаване на длъжността, е прекратено служебното правоотношение на ищцата М. М. Л., на заеманата длъжност „главен инспектор“, ранг V, в Отдел „Правно обслужване“ към дирекция „Контрол на медицинските дейности и права на пациентите“ на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, считано от 25.04.2025 г.

На 28.04.2025 г. М. М. Л. е регистрирана като търсещо работа лице в Дирекция „Бюро по труда“ С. – И., Филиал 02, видно от представените към Исковата молба заверени копия на Служебна бележка изх. № 60-01-11-14550 от 16.07.2025 г. издадена от директора на Дирекция „Бюро по труда“ С. (л. 50) и Регистрационна карта (л. 51 – л. 52). В Справката за осигуряването издадена от ТД на НАП – С. е посочено, че за периода 01.05.2025 г. – 31.05.2025 г. няма данни М. Л. да е била осигурявана (л. 53).

От представените 3 бр. заверени копия на Разпореждания издадени от Териториално поделение на НОИ – С. – град от 27.05.2025 г. и 26.06.2025 г. (л.47, л. 48 и л. 49) се установява, че на основание чл. 54ж, ал. 1 вр. чл. 54а, ал. 1, чл. 54б, ал. 1 и чл. 54в, ал. 1 от КСО, по заявление на ищцата М. Л. № 214-00-7707 от 12.05.2025 г. ѝ е отпуснато парично обезщетение за безработица, считано от 25.04.2025 г. до 24.04.2026 г. в размер на 86,24 лв. дневно. С Разпореждане № 214-007707-2 от 27.05.2025 г. на основание чл. 54г, ал. 1 от КСО е спряно изплащането на обезщетение за безработица, считано от 25.04.2025 г., поради наличието на основание за изплащане на обезщетение за оставане без работа, на основание чл. 106, ал. 2 от ЗДСл. С Разпореждане от 26.06.2026 г. е възобновено изплащането на обезщетение за безработица, считано от 25.06.2025 г.

Към Исковата молба са приложени заведени в Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ с вх. № 94-00-219 от 29.05.2025 г. и вх. № 94-00-277 от 25.06.2025 г. Молби от ищцата М. М. Л. адресирани до изпълнителния директор с искане за изплащане на обезщетение, на основание чл. 106, ал. 2 и ал. 4 от ЗДСл (л. 54 - л. 55). На 25.05.2025 г. и на 02.06.2025 г. в Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ са заведени и Покани за доброволно изпълнение (л. 56 - л. 57) за изплащане на дължимите обезщетения, на основание чл. 61, чл. 106, ал. 2 и чл. 106, ал. 4 от ЗДСл.

Размерът на основната месечна заплата на ищцата на заеманата длъжност към момента на прекратяване на служебното правоотношение е посочен в заповед № РД-15-01-14 от 13.01.2025 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ (л. 44). Съответен на този размер е и изплатеното обезщетение, на основание чл. 106, ал. 4 от ЗДСл, видно от представеното с писмения отговор на Исковата молба заверено копие на Ф. за изплащане на парично обезщетение (л. 65).

Така установените релевантни за настоящия правен спор факти, неоспорени от страните по делото, позволяват да се направят следните правни изводи:

Безспорно е установено, че със Заповед № РД – 01- 31/25.04.2025 г. издадена от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ връчена в деня на издаването е прекратено служебното правоотношение на ищцата М. М. Л. на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.

В писмения отговор на исковата молба не се оспорва, че ищцата има право на обезщетение по чл. 106, ал. 2 от ЗДСл за времето, за което е останала без работа след прекратяване на служебното ѝ правоотношение, но за не повече от два месеца. Целта на обезщетението е да замести загубеното поради прекратяване на правоотношението право на възнаграждение като осигури служителя за период от два месеца. От събраните по делото писмени доказателства се установява, че в периода след прекратяване на служебното правоотношение считано от 25.04.2025 г. до 25.06.2025 г. ищцата М. Л. не е била осигурявана по трудово или служебно правоотношение, поради което исковата претенция по чл. 106, ал. 2 от ЗДСл е основателна. От Служебната бележка, издадена от Агенция по заетостта е видно, че е регистрирана като лице търсещо работа, считано от 28.04.2025 г. до датата на изготвяне на справката – 16.07.2025 г. като в този смисъл е и Разпорежданията на ТП на НОИ - С. - град от 27.05.2025 г. и 26.06.2025 г. (л. 47 - л. 49). По делото не са ангажирани

доказателства за изплащане на обезщетение на това основание на ищцата, поради което исковата претенция по чл. 106, ал. 2 от ЗДСл за присъждане на обезщетение за два месеца, през които ищцата е останала без работа, следва да бъде уважена в предявения размер от 5 692 лева с равностойност в евро 2 910,27 евро (равняващи се на две основни месечни възнаграждения от по 2 846 лева с равностойност в евро – 1 455,14 евро), заедно със законната лихва от завеждане на исковата молба – 17.07.2025 г. до окончателното изплащане на обезщетението.

Основателна и доказана е и акцесорната претенция за лихви в размер на 78,51 лева, с равностойност в евро – 40,14 евро, с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД – за обезщетение за забавеното изплащане на обезщетението по чл. 106, ал. 2 от ЗДСл за периода 30.05.2025 г. – 17.07.2025 г., заявен в исковата молба.

Искът за присъждане на лихви за забавено изплащане на обезщетението по чл. 106, ал. 4 от ЗДСл, предявен на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД, по отношение на изплатената на 22.07.2025 г. главница, като основателен следва да бъде уважен в предявения размер от 89,43 лева с равностойност в евро 45,72 за периода, за който се претендира - 26.04.2025 г. (датата, от която вземането е станало дължимо) до 17.07.2025 г. (датата на подаване на исковата молба).

С оглед изхода на делото, своевременно заявената от ищцата претенция за присъждане на разноски като основателна следва да бъде уважена, съобразно представените доказателства (л. 80 - л. 83) - платено адвокатско възнаграждение в размер на 1 660 лева с равностойност в евро 848.74 по банков път, съгласно Договор за процесуално представителство от 15.07.2025 г. и платено в брой адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева с равностойност в евро 255.65 при подписване на Договор за процесуално представителство от 04.12.2025 г., както и държавни такси в размер на 35.78 евро за настоящото производство и за образуването по частна жалба производство пред ВАС.

Мотивиран от изложеното, Административен съд – София - град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Медицински одит“ да заплати на М. М. Л., ЕГН [ЕГН], на основание чл. 106, ал. 2 вр. ал. 1, т. 2 от ЗДСл обезщетение в размер на 5 692 (пет хиляди шестстотин деветдесет и два) лева с равностойност в евро 2 910,27 (две хиляди деветстотин и десет евро и двадесет и седем евроцента) евро за периода 25.04.2025 г. – 25.06.2025 г., през който е останала без работа след прекратяване на служебното ѝ правоотношение, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, със Заповед № РД-01-31 от 25.04.2025 г. издадена от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински одит“, ведно със законната лихва, считано от 17.07.2025 г. (датата на завеждане на исковата молба) до окончателното изплащане на обезщетението.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Медицински одит“ да заплати на М. М. Л., на основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, обезщетение в размер на 78,51 (седемдесет и осем лева и петдесет и една стотинки) лева с равностойност в евро – 40,14 (четиридесет евро и четиринадесет евроцента) евро за забавено изпълнение за периода 30.05.2025 г. – 17.07.2025 г. при изплащане на дължимо, на основание чл. 106, ал. 2 от ЗДСл, обезщетение в размер на 5 692 лева с равностойност в евро 2 910,27.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Медицински одит“ да заплати на М. М. Л., на основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, обезщетение в размер на 89,43 (осемдесет и девет лева и четиридесет и три стотинки) лева с равностойност в евро – 45,72 (четиридесет и пет евро и седемдесет и два евроцента) евро за забавено изпълнение в периода 26.04.2025 г. – 17.07.2025 г. при изплащане на дължимо, на основание чл. 106, ал. 4 от ЗДСл, обезщетение в размер на 2 846 лева с

равностойност в евро 1 455,14.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Медицински одит“ да заплати на М. М. Л. направените по делото разноси в размер на 1 140,17 (*хиляда сто и четиридесет евро и седемнадесет евроцента*) евро, от които 35,78 (*тридесет и пет евро и седемдесет и осем евроцента*) евро – държавни такси и 1 104,39 (*хиляда сто и четири евро и тридесет и девет евроцента*) евро – адвокатско възнаграждение за процесуално представителство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14- дневен срок от съобщаването на страните.

СЪДИЯ: